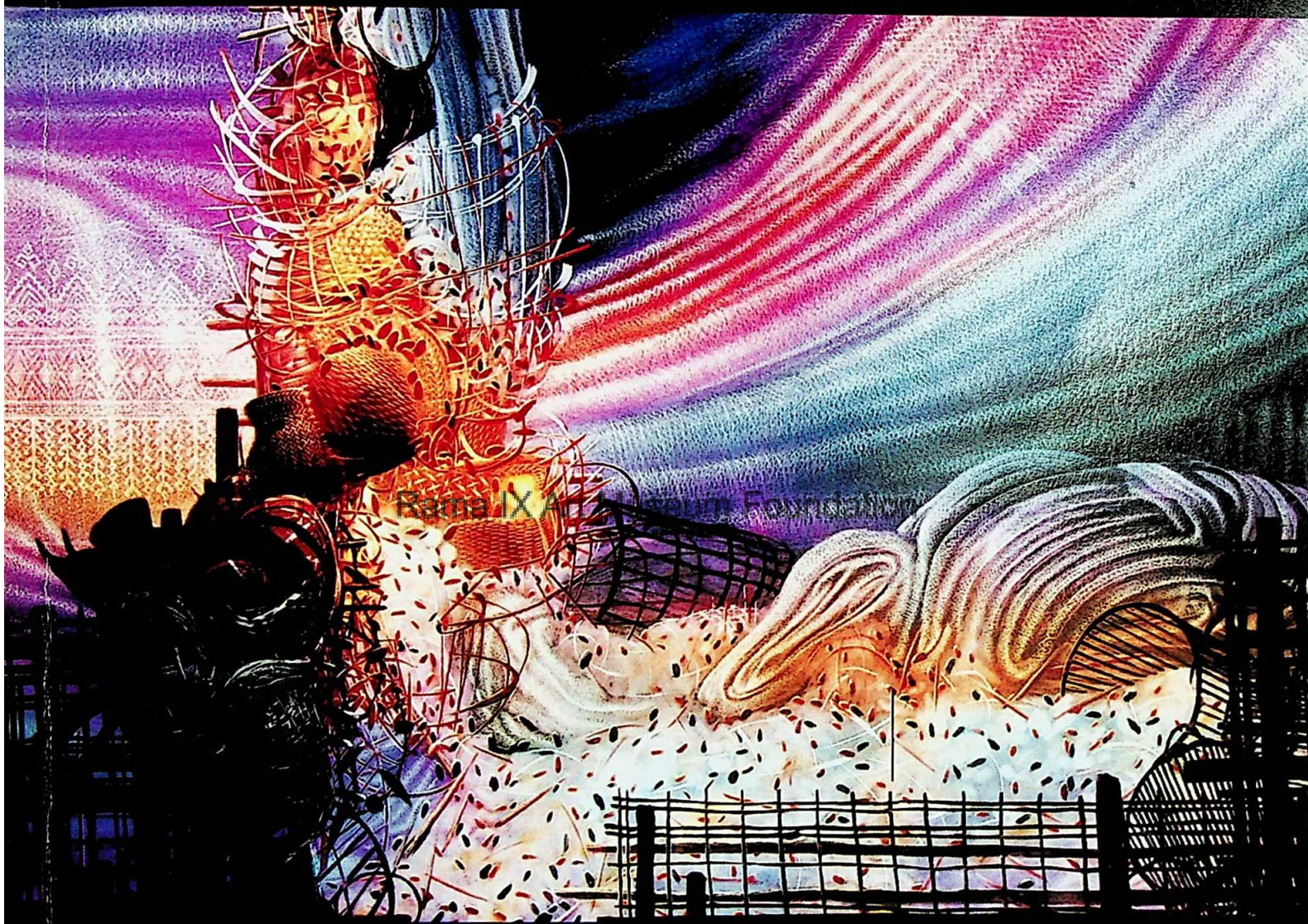

SAKCHAI UTTITHO

ວັດຖຸວິຕະໂນປະຫວັດ

B-CAT-2-0956

SL-0405-01-7547

"พุ่มนี้ก็สายเสียแล้ว"

Museum Foundation

วิถีชีวิตในชนบท

โดย

ศักชัย อุทธิไ

ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หนองคาย ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ

ระหว่างวันที่ 15-30 มกราคม พ.ศ. 2547

วันพุธ-วันอาทิตย์ เวลา 9.00-16.00 น. หยุดวันจันทร์ วันอังคาร และวันหยุดนักขัตฤกษ์

SAKCHAI UTTITHO

Life Upcountry

at The National Gallery, Chao-Fa Road, Bangkok

Exhibition Dates : 15-30 January 2004

Wednesday-Sunday at 9 a.m.-4 p.m.

closed on Monday, Tuesday and Public holiday

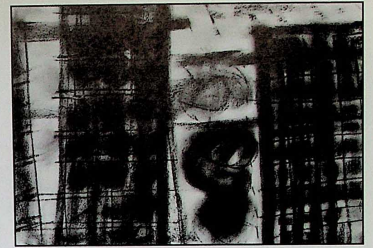
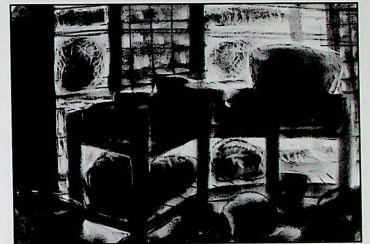
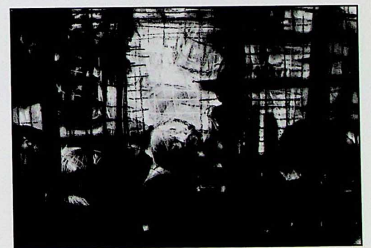
จิตรกร : ศักชัย อุทธิโท

ในผลงานศิลปกรรมชิ้นหนึ่ง จะประกอบไปด้วย เนื้อหาและรูปแบบ การเกิดขึ้นของเนื้อหาประกอบด้วยการรับรู้และประสบการณ์ และการเกิดขึ้นของรูปแบบประกอบไปด้วยความรู้และความสามารถในกระบวนการทางเทคนิคและวิธีการ การรับรู้ทางตา หู จมูก ลิ้น และกายนั้น เป็นการรับรู้ในส่วนของการรับรู้ เสียง กลิ่น รส และการสัมผัส ซึ่งเป็นการรับรู้รูปแบบภายนอก การรับรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งกว่า คือการรับรู้ที่ถูกนำเข้าสู่การรับรู้ทางใจ ซึ่งจะทำให้เกิดเนื้อหาและความหมายที่ลึกซึ้งยิ่งกว่ารูปแบบภายนอก ในส่วนของประสบการณ์นั้น ทำให้เกิดการขับเคลื่อนและพัฒนาการ การรับรู้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ดังนั้นการรับรู้และประสบการณ์จึงเป็นส่วนที่สำคัญมากส่วนหนึ่งในเบื้องต้น ที่ทำให้เกิดสาระสำคัญของแนวความคิด ที่นำไปสู่การสร้างสรรค์ทางด้านเทคนิควิธีการต่อไป

ศักชัย อุทธิโท เป็นจิตรกร ที่เกิดที่จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่อยู่ในภูมิภาคอีสานที่ร่ำรวยและลุ่มลึกทางศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง การดำเนินชีวิตส่วนใหญ่ของเขา ตั้งแต่เยาว์วัยจนถึงปัจจุบัน ยกเว้นในช่วงที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา อยู่ในภาคอีสานนี้ ทรัพยากรที่ได้จากการรับรู้และประสบการณ์ส่วนใหญ่ของเขาเหล่านี้ ได้ตกผลึกเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของเขา ตั้งแต่งานหัตถกรรมพื้นบ้าน เครื่องจักสาน ที่ใช้ในวิถีชีวิตประจำวันที่เขาต้องอาศัยอยู่ได้จนบ้านที่มีดส่ว ไอแดดที่ร้อนแรงภายนอก ผ้าไหมใยฝ้ายทั้งหลายเหล่านี้ เขาได้นำมาร้อยกรอง สวมสลายเป็นบรรยากาศแห่งความคิดคำนึง และความรู้สึกของจิตสำนึกจากรากเหง้าแห่งจิตวิญญาณของตน ผลงานมีลักษณะกึ่งนามธรรมที่มีได้บอกถึงลักษณะเฉพาะของรูปแบบที่ซ่อนเร้นที่แฝงอยู่ภายใต้พื้นผิวที่ลึกลับและซับซ้อน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกภายในในพื้นผิวของจิตรกร จงอย่าตั้งคำถามในสิ่งที่ท่านต้องการจะเห็นเมื่อท่านยืนอยู่ต่อหน้าผลงานจิตรกรรมของเขา แต่จงสัมผัสด้วยใจในความเป็นไปของสิ่งที่ปรากฏในผลงานนั้น เพราะจิตรกรมิได้มุ่งหวังให้ผู้ชมรู้ว่าเป็นรูปอะไร แต่เขาปรารถนาให้ท่านได้สัมผัสกับอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจของเขา เป็นการสื่อสารจากใจถึงใจโดยมีผลงานจิตรกรรมเป็นสื่อเชื่อมโยง

นอกจากการสร้างสรรค์ศิลปกรรมในฐานะของศิลปินแล้ว ศักชัย อุทธิโท ยังมีตำแหน่งเป็นผู้บริหารในฐานะ หัวหน้าสาขาวิชาทัศนศิลป์ และเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาจิตรกรรม ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อีกด้วย นอกจากนี้คำสั่งสอนที่ให้กับลูกศิษย์ ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และการชี้แนะที่นำไปสู่การพัฒนาเพื่อนร่วมงานและหน่วยงานแล้ว เขายังได้ประพฤติปฏิบัติงานเป็นตัวอย่างที่เหนือคำพูดทั้งหลาย เป็นคุณธรรมที่สามารถมองเห็นได้ในความเป็นจริงที่จะนำความเจริญมาสู่ตนเอง และหมู่คณะอื่นๆ ขึ้นไป

อาจารย์มนตรีธรรม จันทนะพะลิน
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ภาพ Sketch
เทคนิคการร่าง

Artist : Sakchai Uttltho

In an artwork, it consists of theme and form. The creation of theme comes from acknowledgement and experience. The creation of form comes from knowledge and technical process ability. The deeper acknowledgement is a receiving progress that induces mental acknowledgement forms them and the deeper meaning. Experience forms the motive and widely develops deeper acknowledgement. So, acknowledgement and experience are important at the beginning. They create theme that leads to the technical creation process afterward.

Sakchai Utttho is an artist born in Ubonrachatanee, a province in the northeastern part of Thailand rich of art and culture. Ubonrachatanee has unique way of life. He has been raised there since he was a child except while he was studying in the university. Living in this area, he has got plenty of acknowledgement and experience resources that crystallize themes use for creating artworks. He has combined anxious atmosphere with conscious feel from the source of his spirit. Don't be doubtful of what you want to see when you stand in front of his artworks. you should touch them by heart because an artist doesn't intend the audience to see the picture. They intend you to feel deeply with his emotions inside. It is a communication from heart to heart by using artworks as tools.

Besides creating artworks as an artist, Sakchai Utttho is an administrator. He is a head of Vision Art Department and an art teacher in the Faculty of Artworks, Mahasarakham University. Besides teaching his students, giving useful idea and suggesting his colleagues, he behaves and works more than words. This principle conducts prosperity to himself and his colleagues

Ajarn Nonthivathn Chandhanaphalin
Dean of Faculty of Fine and Applied Arts
Mahasarakham University

ศิลปกรรมสมัยใหม่

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2492 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นปีที่ได้มีการประกาศศิลปกรรมแห่งชาติอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก ถือได้ว่าเป็นการประกาศการเริ่มต้นเข้าสู่ยุคศิลปกรรมสมัยใหม่ของไทยอย่างแท้จริงเนื่องจากมีหลักฐานชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ ซ้ำยังก่อผลกระทบต่อการอย่างกว้างขวางและยาวนานเรื่อยมาจวบจนปัจจุบัน

นับจากวันนั้นถึงวันนี้ก็เป็นระยะเวลาว่าครึ่งศตวรรษเข้าไปแล้ว ที่โฉมหน้าของศิลปกรรมไทยได้ผันผายตนเองเข้าสู่ระดับสากล ศิลปกรรมสมัยใหม่ของไทยนั้นเป็นเช่นใด ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ผู้วางรากฐานศิลปกรรมสมัยใหม่ของไทย ได้เขียนบทความไว้ในคู่มือจัดการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ไว้อย่างน่าสนใจว่า "...เป็นชนิดของงานศิลปะ ซึ่งศิลปินโบราณจารย์ไม่ได้ทำ..."

เป็นวลีสั้น ๆ ที่กะทัดรัดและชัดเจนยิ่ง ครั้นเมื่อมาขยายความ ก็พบว่ายังมีอีกมากมายหลายสิ่งหลายอย่างที่เคยเป็นกรอบกำหนด ได้เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ในที่นี้ศิลปกรรมเน้นถึงงานจิตรกรรม อาทิเช่น

o **สถานที่** :- จากอดีตที่งานจิตรกรรมถูกเนรมิตสร้างสรรค์ขึ้น คือ วัด ศูนย์กลางของพุทธจักร อันเป็นแหล่งรวมทางจิตวิญญาณกันทั่ว ซึ่งเป็นศูนย์รวมอำนาจในการบริหารปกครองอาณาจักร ส่วนตามอาคารบ้านเรือนทั่วไป หรือสถาปัตยกรรมของไทยของสามัญชนในอดีตไม่เหมาะในการประดับ จึงไม่มีความนิยม ไม่มีวัฒนธรรมในการตกแต่งด้วยงานจิตรกรรม แต่ในปัจจุบันศิลปะสมัยใหม่ปรับเปลี่ยนนำงานจิตรกรรมมาประดับประดาบ้านเรือนสามัญชน และอาคารพาณิชย์ของทุกชนชั้น

o **ผู้ดูงาน** :- จากวัด และวัง ไปสู่ชนชั้นกลางผู้มั่งคั่ง

o **แหล่งจัดไป และเรื่องราว** เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาสูงสุดทางพุทธศาสนา กับอุดมคติทางการเมืองแบบสมบูรณาญาสิทธิราช ส่วนเป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุดในการสร้างงานในอดีต ครั้นเมื่อเข้าสู่ยุคศิลปะสมัยใหม่ ได้ขยายแนวคิดออกไปสู่การตอบสนองตนเองตามลัทธิปัจเจกบุคคลนิยม ค้นหาลักษณะหรือภาษาแบบใหม่ เข้าหาธรรมชาติอันเป็นแหล่งล่อใจอันยิ่งใหญ่ สะท้อนภาพชีวิตของผู้คนในสังคม และอื่นๆ อีกมาก โดยมีเสรีภาพเป็นแรงผลักดันสำคัญ

o **กระบวนการแบบ (Style) กลวิธี (Technique) และสื่อวัสดุ** :- ในปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้จิตรกรรมสมัยใหม่ แตกต่างไปจากอดีตอย่างสิ้นเชิง มันได้ช่วยให้เกิดทางเลือกมากมายในการสร้างสรรค์งาน และอธิบายแนวความคิดออกไปอย่างหลากหลายยิ่งขึ้น

o **การศึกษา** :- ซึ่งเป็นหัวใจของความรู้ สถาบันศิลปะในอดีตที่มีอยู่อย่างจำกัดในวัด และวัง กับชุมชนทางศิลปะบางท้องถิ่นที่เป็นแวดวงการศึกษาในระบบปิด ได้เปิดไปสู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง เกิดสถาบันทางศิลปะมากมายทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ความรู้ในอดีตกับความรู้ใหม่ ได้รับการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ

o **ธุรกิจศิลปะ** :- นับเป็นธุรกิจที่ใหม่มากสำหรับชาติไทย โดยมีการค้าผลงานศิลปะโดยตรง นอกเหนือไปจากการค้าศิลปะวัตถุโบราณ ธุรกรรมประเภทนี้ก่อผลกระทบหลายสิ่งหลายอย่างให้กับสังคมโดยตรง ดังเช่น ช่วยเร่งเร้าให้เกิดหอศิลป์

สร้างกระแสนิยมงานศิลปะให้กับประชาชน ทำให้เกิดศิลปินอาชีพที่สามารถยกระดับชีวิตได้ทัดเทียมกับอาชีพอื่นๆ ฯลฯ

สิ่งต่างๆ ที่ได้พรรณานามาแล้วนั้น ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการสร้างสรรคศิลปะสมัยใหม่ขึ้น และที่กล่าวมาแล้วก็ได้ล่วงเกินศิลปินโบราณจารย์แต่ประการใด เป็นเพียงการเสนอข้อเท็จจริงที่แสดงว่าทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

โดยเฉพาะงานศิลปะนั้น ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว เพราะว่ามันคือสิ่งสะท้อนของสภาพประสาธน์ และย้อนให้มองเห็นจิตวิญญาณของผู้คนในสังคม

ผลสะท้อนที่ออกมาในรูปแบบของศิลปกรรมต่างๆ กันนั้น เราไม่ได้พบได้เห็นเสมอในผลงานของศิลปินหนุ่มสาวรุ่นใหม่ของไทยอยู่เป็นจำนวนมาก

หนึ่งในนั้นคือ ศักชัย อุทธิโท ผู้ที่กำลังจะกล่าวถึง เขาคือผลผลิตของสังคมใหม่ ที่มีหลายสิ่งหลายอย่างผิดแผกแตกต่างไปจากที่เคยมี เขาจากสังคมชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้ามาสู่เมืองกรุงเข้ารับการศึกษาในในสถาบันศิลปะชั้นนำของประเทศ -คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และเมื่อจบการศึกษาที่ผ่านผจญเพลิงกับผู้อ้อมกอดแห่งมาตุภูมิอีกครั้ง

ความจริง ศักชัย อุทธิโท ไม่โชคดีในสุภาพบุรุษ เพราะเคยเห็นผลงาน ได้อ่านชื่อเสียงมาก่อนที่จะได้รู้จักตัวเขาเสียอีก ผมเคยเห็นผลงานของเขาหลายครั้งจากภาพประกวดแหล่งสำคัญหลายต่อหลายแห่งด้วยกัน และรับรู้ด้วยว่า เขาคือคนหนึ่งในจิตรกรรุ่นใหม่ชั้นแนวหน้าของวงการศิลปกรรมสมัยใหม่ของไทย ภาพลักษณ์ทั่วไปของจิตรกรหนุ่มผู้ดี คือ มีรอยยิ้มที่เปิดเผยดูบริสุทธิ์ใจ มีพวงทิวสนบ่อน้อมถนอม และเรียบง่ายสมถะ แต่เบื้องหลังที่ลึกลงไป คือ ความแน่วแน่ในอุดมการณ์ ที่ต้องการสร้างสรรค์ผลงานที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งเขาได้กล่าวว่า **"ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงสภาพชีวิตของสังคมชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ข้าพเจ้าผูกพันมานาน..."** นี้อีกข้อหนึ่งซึ่งปรารถนีสำหรับศิลปินทุกผู้ทุกนาม ที่เริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานจากแหล่งกำเนิด จากสภาพชีวิตวัยเด็กจะผิดเพี้ยนแตกต่างกับแต่ละคนไปขึ้นอยู่กับความทรงจำนั้น เป็นด้านความรัก ความอบอุ่น หรือความเกลียดชังอันปervasแผ่ลึกลงไป

ในผลงานชุด **"วิถีชีวิตในชนบท"** ของ ศักชัย อุทธิโท ซึ่งตัวศิลปินต้องการนำออกแสดง เขากล่าวว่า **"...นำรูปทรงภาชนะเครื่องใช้ของแบบชนบท... เพื่อแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศท้องถิ่น..."**

แม้ว่าเรื่องราวเนื้อหาทำนองนี้ไม่ได้มีขึ้นจำนวนไม่น้อยนำมาเสนออยู่เสมอ จนกลายเป็นสิ่งซ้ำซากจำเจก็ตามแต่ ศักชัย ได้อาศัยความชำนาญชำนาญในการจัดองค์ประกอบทางสุนทรียธาตุ หรือส่วนประกอบต่างๆ เช่น เส้น สี แสง และเงา มาจัดวางได้อย่างประสมประสานกลมกลืนผ่านกลวิธีการวาดระบายด้วยวิธีชุด ชีต ปาด แต้มเสียอย่างชาญฉลาด จากความแม่นยำในฝีมือลายมือ และจากสมาธิที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีเลิศ ในการถ่ายทอดพลังจิตลงสู่ผลงาน สร้างให้เรื่องราวเนื้อหาที่ดูแสนจะธรรมดาบังเกิดความงามขึ้นมาราวกับเป็นการเนรมิต

ศักชัย ได้สร้างให้ผลงานชุดนี้บรรลุถึงขั้นสมบูรณ์ได้สำเร็จ ศักชัย ได้นำพวงทิวการสำแดงออกที่รุนแรง แฉ่งกร้าว เข้าประสานกับความอ่อนนุ่ม และบางเบา เป็นผลงานที่แยกตนเองออกจากลัทธิประเพณี และอุดมการณ์อันหลากหลายทางศิลปกรรม มันเป็นการประสมประเพณีในลัทธิสังคมนิยม ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ และลัทธินามธรรมอย่างละเล็กละน้อย ศักชัยได้สร้าง **"เอกลักษณะ"** ให้กับตนเองอย่างโดดเด่น เขาชื่อ **"ศิลปินปัจเจกบุคคล"** (Individualist Artists) คนหนึ่งอย่างแท้จริง

เขาได้นำตัวหมอน ไผ่ไหม และดินล้าที่ฉักทอประกอบเข้ากับ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นเครื่องจักรสาน ซึ่งเขาได้กล่าวแนะนำว่า “...เพื่อ แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศท้องถิ่น โดยเลือกแง่มุมในที่มีลักษณะได้ดูบ้าน เรือนแบบชนบท มีรูปทรงของภาชนะเครื่องใช้สวย วางสลับซับซ้อนกัน...”

เขากล่าวต่อไปว่า “ทำให้เกิดบรรยากาศลึกลับ เคลื่อนไหวลึกลับในมา ส่วนบรรยากาศในที่สวยงามให้ความรู้สึกถึงแสงแดดที่แทนเรื่องความอบอุ่น และร้อนแรงในช่วงฤดูร้อน เพื่อสะท้อนให้รู้สึกถึงความเป็นอยู่ของท้องถิ่นชนบท”

แม้ว่าภาพเหล่านี้ คล้ายกับผมเคยเห็นเคยผ่านตามาบ้าง เนื่องจาก เคยท่องเที่ยวในชนบทแถบตะวันออกเฉียงเหนือหลายครั้ง แต่ทุกครั้งก็คง เป็นการดูการเห็นเหมือนคนทั่วไป ไม่ได้มีความละเอียดถี่ถ้วนนัก ทั้งนี้ เพราะ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เข้าไปมีส่วนสำคัญในชีวิตของตน นิดคือ ความสำคัญของการ “การสำแดงออก” ซึ่งมีเฉพาะผู้ที่เกิดมาสำหรับการเป็นศิลปิน พวกเขาสามารถสำแดงออกในสิ่งที่ดูธรรมดาสามัญ ให้กลายเป็นผลงานศิลปะ ขึ้นลอยเลิศได้ นี้นี่คือข้อแตกต่างของศิลปินกับคนทั่วไป

ศักชัย ได้สร้างพลังแห่งแสงได้ดียิ่ง มันร้อนแรงและแฉกฉ่ำ รวากับมือคือศิลปะจะต้องระเบิด และสัมผัสกับร่างจะต้องไหม้เกรียม แต่ ครั้นเมื่อนั่งอยู่ในที่ร่ม แสงเหล่านั้นกลายเป็นแสงแห่งสวรรค์ เป็น แสงอันอบอุ่นแก่ชีวิตของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายในโลก ผลงานของเขาเป็น มุมมองจากภายในอาคารบ้านเรือน จากใต้ถุนบ้านที่ชาวชนบทมักใช้ทำงาน และพักผ่อนเป็นชีวิตประจำวันของพวกเขา

มันเป็นผลงานที่บังเกิดขึ้นจากการลั่นกรอง ปลดปล่อยให้ เสียงไหลอย่างเสรีไปตามจิตนำพา มันเป็นวิธีพรางพรางการสร้างงานศิลปะ ขึ้นสูง ผลงานศิลปะที่ดีต้องมีชีวิตอยู่ด้วยตัวของมันเอง ไม่ใช่เพียงแค่การ พุดการบรรยาย ซึ่งยังไม่พอเพียง

สิ่งที่ผมหวาดหวั่นอยู่เสมอ คือกระแสแห่งความรุนแรงในการ อนุรักษ์สิ่งต่างๆ ในอดีตที่มักจกกันใบไป เพราะมันจะก่อให้เกิดการหยุดนิ่ง และการทวนกลับ ครรสร้างกระแสแห่งการพัฒนาด้วยการรับรู้สิ่งใหม่ๆ มา ปรับปรุงเสริมแต่ง โดยลั่นกรองกระแสใหม่ที่ยังประโยชน์มาลิบสานสิ่งดี ในอดีต เพราะเราต้องมีชีวิตอยู่ในวันนี้และพรุ่งนี้โดยมีอดีตเป็นเครื่องเตือนใจ และภาคภูมิใจเป็นภูมิหลัง

อย่างไรก็ตามเป้าหมายสูงสุดทางศิลปะ คือความเป็นสากล ที่มอบและแบ่งปันความดี ความสุขให้กับมนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์บนโลก ทุกวัฒนธรรมที่ดีล้วนเป็นไปตามครรลองนี้ทั้งสิ้น

ขอให้ ศักชัย โชคดี สามารถสร้างผลงานได้ประสบผลสำเร็จ ตามอุดมการณ์อันยากเย็นแต่สูงส่งนี้ทุกประการ เพราะคุณได้เดินทางมา ตามเส้นทางของศิลปกรรมสมัยใหม่อย่างถูกต้องและสมบูรณ์แบบแล้ว

ศาสตราจารย์กักร สุนพงษ์ศรี
พฤศจิกายน 2546

Modern Art Work

The first National Exhibition of Art in 1949 could be regarded as an indication that Thai art has stepped into the modern age. The transition has widely affected the field of Thai art.

Since then, for half a century now, Thai works of art has turned to be an international level.

What is the Thai Modern Work of Art like?

A notable remark by Professor Corrado Feroci said in a programme booklet for the first National Exhibition of Art stated that “...*(Works of art exhibited) are the type of art works that are not created by traditional art masters.*” This is a significant indication that the transformation to modern art has started.

The transformation of the Thai art works from the traditional to the modern can be demonstrated as follows:

Location : In the past, works of fine art were created as devotional decorations for temples, which were regarded as the centres of religion (Buddhism) as well as the centres of souls. Apart from temples, the art works were also created for the royal court, which was the centre of administration of the kingdom, and for the royal residents. In layman residences as well as ordinary structures, decoration with art work was not thought to be appropriate and hence became unpopular. There was no aesthetic or artistic education then. On the contrary to the past, people nowadays begin to decorate their houses, offices and commercial buildings with works of art.

Support : The support of art work has shifted from temples and royal courts to the well-to-do middle class people.

Inspirations : Works of art in the past were influenced by religion, which reflects the philosophy of Buddhism and the ideal ruling system of Thailand known as absolute monarchy. Once into the age of modern art, this inspiration has been broadened to include the individual idea of self-fulfillment. Artists now seek inspiration not only from the realm of aesthetics, but also from nature and everyday social life.

Style, technique, and media : These are key factors that separate modern fine art from the past. They offer vast alternatives to art creation as well as help to broaden artists' creativity.

Education : The knowledge of art in the past was limited to temples and royal courts as well as in some local art communities and art center. Unlike the past where education in art was limited in a non-open method, art education today is widely accessible to the public. Art institutes are found in all regions of the country. Plenty of research have also been conducted on both traditional and modern art.

Business in art : This new realm of business is becoming more familiar among Thai people. In addition to the predominant antiques trading in the past, today's business in modern works of art directly affects the society. For example, various art galleries and art centers have been founded and they help in broadening art appreciation to the public. An artist is now becoming a professional who can improve the standard of living in comparison to other professionals.

The above notes are key factors that help create modern works of art. These expressions are not meant to ignore the traditional art masters, but only to present the plain truth that all things are changing all the time.

This is especially true with works of art which is freely and constantly evolving; at the same time they reflect the delicacy and sensitivity of souls within the people in our society.

These types of reflections are widely expressed through various types of works of art created by numerous new generation Thai artists.

One of these is Sakchai Uttitho, whom I am going to discuss here.

Sakchai represents the new generation of the new society. His qualities are far from those of the previous generation. He is from the Northeast of Thailand and came to Bangkok to be trained in the leading institute of art of the country - the Faculty of Fine Art, Sculpture and Painting, Silpakorn University. After his graduation, he returned to an embrace of his mother land.

His name is not unfamiliar to me, as I have seen his works of art before. I have heard of his fame even before I personally met him. I have seen many of his works in several major art exhibitions and got the impression that he certainly is one of the leading younger generation artists of Thai modern art.

His smile reveals a sincere, modest and humble soul plus plain simple manner that deeply reveals his determination to create works of art that is unique to himself. “*I just want to represent, through my works, the rural life of the Northeast which I have long been bonded,*” said Sakchai. This reflects the primary source of inspiration conceived by most of artists who start to create their own works influenced by the impression from their deep bond with their home land and memories of childhood. The diversity of works, however, varies on account of individual remembrance and impression either in love, warmth, hatred or even hidden pain.

From his series of work on ‘The way of life in the rural/ Life Upcountry’, Sakchai wanted to make known his works which ‘...*bring in the shape of utensils used in daily life in the rural upcountry.....to represent the atmosphere of the locality*...’.

Though similar in content with works by several other artists, Sakchai, on the other hand, uses his skills in working with composition along with an application of other elements such as lines, colors, light and shadow. All of these have been

harmoniously put together through the process of scratching, scraping, and grazing in addition to drawing. By means of his elegant application of colors and skillful accuracy in combination with his considerable concentration, Sakchai manages to transmit the power from his soul into his craft, simply by creating a beauty from a plain and simple content.

This series of work have truly become Sakchai's perfect accomplishment.

His art blends the fierce and aggressive expression blending with soft and subtle, producing works that distinguishes him from the traditionalism and the various ideologies in art. Through a combination of the right portion of realism, expressionism, and the abstract, Sakchai successfully managed to establish his own 'identity'. He truly is one of the 'Individualist Artists'.

Bringing in silk worm, silk thread, and woven clothes mixed with other handcraft utensils, he introduced ".....to illustrate an atmosphere of the locality by portraying from an angle of a murky space under the local Thai house where different forms of daily life utensils are placed in a disorderly position....."

".....this creates a mysterious ambience/ atmosphere that moves to and fro, whereas the bright area creates a sense of sunshine that represents a warm feeling that can become hot in summer. This reflects the feeling of life in the rural area."

I've seen this type of sceneries before owing to the fact that I used to travel around the countryside in the Northeast. However, every trip for me is just like a normal traveler who neglects to deliberately look at mandate things, as they don't seem to play any important role in people's life in general. This is the significance of "expression", a unique characteristics belonging to artists whose talent is being able to turn a thing of minor interest into a perfect piece of art. This is the distinction between an artist and a normal person.

The power of light created by Sakchai is enormous. It could be as hot and glaring as if it could either burst one's head or burn one's skin when touching it. Once in the shade, the light could turn into that from the heaven-radiating warm heat to all living creatures on earth. Sakchai's works of art tend to be presented through a point of view from an angle from under a local rural house, a daily working and resting place for its residents.

Sakchai's works have resulted from his elaborate deliberation. The essence of his works seems as if it was released to freely flow to wherever led by a soul. This is the way in which high standards of art works are created. A decent piece of art work is alive on its own. It is not only just giving a lecture which is not enough; giving only description is insufficient.

What always worries me is the mighty trend of conservation in the past which seem over limited. This might lead to a standstill or even a regression.

What should be done is to establish a trend of development through the learning of the new things and improve them as well as selecting the new trend that can help maintain the past value. Our life of today and tomorrow is strongly based on our memorable past and our pride in it.

An ultimate goal of art is, however, to being universal in bestowing virtues, happiness, to human beings of all races on earth. All cultures share this same trend/stream.

May Sakchai be lucky and successful in creating more works in accordance with his hard and lofty ideology in every aspect because he is perfectly on the right path of modern art.

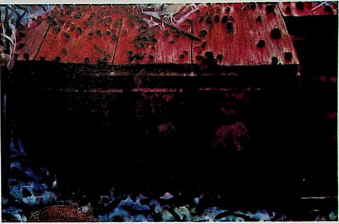
Professor Kamjorn Sunpongsoi
November 2003

Rama IX Art Museum Foundation

ความงาม : แก่นแท้แห่งศิลปะ

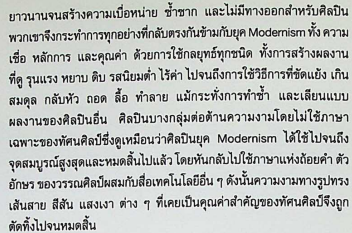
มนุษย์ทุกคนปรารถนาที่จะได้เห็น ได้สัมผัส และได้ครอบครองสิ่งที่สวยงาม แม้จะมีความหมายที่ต่างกันไปในแต่ละคน บางคนมองว่าดอกไม้ ใบไม้ ต้นไม้ ภูเขา แม่น้ำ ทะเล หรือความงามของสิ่งมีชีวิตเช่นมนุษย์ด้วยกันเอง หรือสัตว์ที่มีความสวยงามน่ารัก ตลอดจนจนถึงวัตถุทุกชนิด ซึ่งมนุษย์จะมีความอ่อนแอ ยึดติดที่จะได้เห็น ได้ครอบครอง เช่น เสื้อผ้า รถยนต์ และบ้าน ทั้งตม มนุษย์ทุก ๆ คนไม่มีใครปฏิเสธที่จะอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่มีความเป็นระเบียบ มีรูปทรง สีสัน ที่ได้รับการออกแบบจัดวางอย่างงดงาม ประณีต พิถีพิถัน ความวิจิตรอันดี เป็นความสุขทางใจที่ได้รับจากการสัมผัสสิ่งที่สวยงามดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น เป็นความต้องการทางด้านจิตใจ ที่นอกเหนือจากความต้องการในปัจจุบัน 4 อันเป็นความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการทางด้านจิตใจนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์ มนุษย์มีสัญชาตญาณในความงามนี้ติดตัวมาตั้งแต่มนุษย์ยุคต้นที่เป็นบรรพบุรุษดั้งเดิม คนแรก ๆ ของเรา และนี่เองเป็นสาเหตุให้เกิดวิทยาการแขนงหนึ่งที่ว่า "ศิลปะ" และศิลปะก็ได้แตกแขนงแยกสาขาออกไปหลากหลาย โดยมี "ความงาม" เป็น "แก่นแท้" ร่วมกัน

กล่าวได้ว่า "ความงาม" คือนิยามของศิลปะที่อยู่คู่เคียงกับศิลปะมาโดยตลอดทุกยุคสมัย ความงามคือภาษาแห่งศิลปะ และความงามคือภาษาแห่งอารมณ์ ความรู้สึก หรือกล่าวในอีกนัยหนึ่ง คือ "ภาษาแห่งจิตใจ" และความงามนี้เองที่ช่วยให้มนุษย์มีจิตใจละเอียดอ่อน ประณีต คลายความแข็งกระด้าง และป่าเถื่อน โหดร้ายน้อยลง อันเป็นการพัฒนาทางด้านจิตใจไปสู่อะไร "ความดี" จนเกิดเป็นคำกล่าวที่มักจะใช้คู่เคียงกันเสมอมาว่า "ดีงาม" นั้นย่อมนัยความว่าความงามมิใช่เพียงความ "สวย" ที่ให้ความพึงพอใจทางสายตานั้น แต่ความงามต้องส่งผลกระทบถึงจิตใจของมนุษย์ผู้ได้รับสัมผัส และช่วยให้อึดใจ "ได้ดี" ด้วย นอกจากนี้สาระสำคัญที่ทำให้ความงามได้รับการยกย่องสู่ระดับของศิลปะอีกประการ

คือ "ความเป็นจริง" หรือ "สัจธรรม" ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่า "ความงาม ความดี และความจริง" ต้องอยู่คู่เคียงกันเสมอจึงเป็นคุณค่าสมบูรณ์แห่งศิลปะ และนี่คือเหตุผลชัดเจนที่ศิลปะได้รับการยกย่องจากมนุษย์ทุกยุคทุกสมัย และทุกแห่งทุกหน จนถึงขนาดที่เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ต้องการวัดความเจริญสูงสุดทางปัญญา และจิตใจ ของมนุษย์ด้วยกันเองอย่างที่เราเรียกว่า "ความเจริญทางอารยธรรม" มนุษย์ก็จะวัดโดยอาศัยเป็นเกณฑ์สำคัญ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าความงามเป็นภาษาแห่งจิตใจ ดังนั้น ความงามจึงขึ้นอยู่กับตัวมนุษย์ที่ใช้ "อวัยวะ" ของตนเองเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดว่าอะไรงดงามและอะไรไม่งาม มนุษย์กลุ่มหนึ่งอยู่ในสถานที่ ในสมัยหนึ่ง ย่อมมีมาตรฐานในการตัดสินความงามที่ใกล้เคียงกัน และย่อมแตกต่างจากมนุษย์กลุ่มอื่นที่อาศัยอยู่ในสถานที่และเวลาที่ห่างไกลแตกต่างกัน ความงามจึงสัมพันธ์กับตัวมนุษย์และ "กาลและเทศะ" ของเขาอย่างแนบแน่น ความงามจึงไม่อยู่คงที่ มีชีวิตในตัวเอง แปรเปลี่ยนไปตามมนุษย์แต่ละกลุ่ม แต่ละเผ่าพันธุ์ที่อาศัยอยู่ใน "บริบท" ที่แตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตามในบางมุมมองความงามที่เป็น "สากล" ก็มีอยู่ มนุษย์ที่อยู่ต่างถิ่น ต่างยุคสมัยก็สามารถเข้าถึงความงามที่เป็นสากลนี้ร่วมกันได้ โดยเฉพาะเมื่อมองในมุมมองของ "ศิลปะ" ความงามที่เป็นสากลนั้นมนุษย์สามารถเข้าถึง และชื่นชมในคุณค่าร่วมกันได้ ศิลปะก็กวี โธมัส ฮัตชินสัน หรือศิลปะจีน อินเดียนฮอม กัสสัวแล้วแต่ได้รับการยกย่องมาโดยตลอดอย่างไม่เคยแปรเปลี่ยนอย่างที่เราเรียกว่า "ความงามแท้" อยู่เหนือกาลเวลา และเหนือพรมแดน ในสมัยปัจจุบันศิลปะร่วมสมัยนี้มีความงามที่เป็นสากลอยู่ เพราะภาษาแห่งศิลปะโดยเฉพาะทัศนศิลป์เป็นภาษาสากลในตัวเอง ไม่เหมือนภาษาของวรรณศิลป์ที่เป็นภาษาเฉพาะของแต่ละเชื้อชาติ เพียงแต่ผ่านการเข้าถึงคุณค่าของความงาม "ร่วม" กันนี้จึงมีการเห็น "ต่าง" เฉพาะท้องถิ่นเฉพาะเวลา เฉพาะบุคคลผสมผสานอยู่ด้วย และที่สำคัญ "ทฤษฎี" หรือ "มาตรฐาน" แห่งความงามในศิลปะไม่หยุดอยู่คงที่ แปรเปลี่ยนอย่างรวดเร็วเสมอ ทั้งนี้เป็นเพราะศิลปะคือสิ่ง "สร้างสสาร" สิ่งใหม่หรือ "ความ

ขอบเขตของ Post Modernism ดังที่กล่าวไปนั้นในมุมมองของชาวอเมริกันแล้ว
 ไม่ว่าจะเป็นศิลปะจากอดีตหรือปัจจุบันล้วนความงามมีใช้จุดมุ่งหมายของ
 การสร้างสรรค์ หรือมีเป้าหมายเพื่อแสดงว่าสิ่งความงามในการประกอบ
 แนวความคิดใดก็ตาม ความงามก็ยังคงอยู่และพบเห็นในอีกหลายด้าน
 เพื่อแสดงว่าความงามเป็นไปตามความงามในมาตรฐานใหม่ทั้งหมดจาก "การยุบ"
 ของยุค Modernism แล้วหรือทำไมได้โดยจัดเป็นยุคศิลปะยุคนี้ได้
 ส่วนแนวคิด "สุนทรียภาพ Post Modernism" นั้นพูดถึงแล้ว สดุดีปรมา
 ของ ยุค รุนแรง ศิลป ก็เป็นความงามที่แตกต่างความเดิม ซึ่ง และ
 แสดงออกมาจากใจ โดยปราศจากทักษะ ความประณีต แฝงแรงปรุงแต่ง
 ที่คุ้นเคยและน่าเบื่อหน่าย ศิลปินได้ใช้วัตถุ ย่อย วัตถุ เพื่อสื่อความหมาย
 ที่ลึกซึ้งถึงจิตใจที่การเลือกประกอบเป็นของตัวอักษร ความ ตีความ และการ
 จินตนาการเป็นแห่งจริง ของไฟ สี และ รวมไปถึงสิ่งที่ติดตัวซึ่งมีความ
 ประสิทธิภาพที่ทั้งสื่อความหมายและถูกพบใช้ ใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบ การเลือก
 ประการ Art ศิลปินใหม่ทั้งยุคใหม่ได้ไม่แตกต่างจากการเลือกสรรค์และ
 วัสดุ ในมุมมองของ รูปทรง รูปร่าง สี ลีเนน สาย พื้นผิว และการจัดวาง
 ศิลปินได้คิดค้นสิ่งอันมี ปริมาณ ความ สดุดีปรมา จังหวะ และเลือก ซึ่งความ
 ตื่นเต้นซึ่งถูกนำมาเพื่อสร้าง "ความงาม" ได้ใหม่โดยใส่สภาวะใหม่ไว้ส่วกัน
 ไม่ว่าจะเป็นภาคตะกอนอยู่ในแนวความคิด และจุดมุ่งหมายหลักหรือก็ด้าน
 เพื่อแสดงว่าความงามเช่นนี้ในยุคดีขึ้นอยู่กันขึ้นขึ้นที่การพบปะเช่น ๆ จะ
 ความดีและยอมรับหรือไม่เท่านั้น

งานที่แปรเปลี่ยนรูปลักษณะ และมาตรฐานไปจากเดิมก็ยังคงดำเนินต่อเนื่อง
ไปได้เสมอ ศิลปินไทยยังคงค้นพบความเป็นไปได้ใหม่ และสร้างสรรค์
“ความงาม” ใหม่ ๆ ที่มีลักษณะเป็น “ปัจเจกลักษณะ” เฉพาะของแต่ละคน
ได้ โดยยังไม่ถึงจุดอิ่มตัวจนซ้ำซาก จำเจ และพบกันทางตัน

กิจกรรมของ ค่าย อุทัยโท คือพื้นที่ที่มุ่งเน้นแจกปากีสถาน มีทั้งงานที่ส่งเสริมและแยกออกจากงานด้านการบริการภาค เป็นงานที่มีงานที่เด่นชัด เมื่อพิจารณาโดยละเอียด ค่าย มุ่งเน้นกิจกรรมที่แตกต่างจากกิจกรรมด้านแพคเกจการท่องเที่ยว "เฉพาะตัว" ประมาณ 60% ที่แล้ว งานบริการด้านแพคเกจมีขึ้นแต่เพียงอย่างเดียว "ด้วย" ของเขา อย่างไรก็ตามในยุคที่อาศัยเป็น "และชุดที่ทันสมัย" ส่วนใหญ่ ประสิทธิภาพที่โดดเด่นที่สุดเท่าที่เคยมีมาอยู่ปัจจุบันผลงานล่าสุด ปี 2546 "ความงาม" คือสาระ หรือคุณค่าสำคัญที่เน้นในงาน การให้บริการด้าน ความรู้สึก ความรู้สึกเป็นผลของการเดินทาง การบริการที่เน้นด้วย "ปัญญา" และ "ใจ" เรื่องราวหรือวิถีที่เป็นที่โดดเด่น และเครือข่ายมีอยู่อย่างหลากหลายที่เติบโตและเจริญเติบโตขึ้นในแพคเกจท่องเที่ยว เป็นเหมือนแบบ "หุ้น" ที่ถูกเน้นในแง่การจัดจิจิ เป็นเพียงแบบที่คาดไว้ หรือกระทั่งเป็นได้กับความต้องการที่จะแสดงออก ที่กล่าวเช่นนี้ให้เพราะว่าเมื่อเราดูกิจกรรมของ ค่าย สังเกตว่า สิ่งเหล่านี้ส่งผลของแพคเกจท่องเที่ยว คือ คือ "ภาพลักษณ์กิจกรรม" ในตัวเอง ทั้งพลังแห่งใจ สิ่งทาง ใจ และ และที่ที่ว่า เป็นไปก็อีกอีกในภาพรวม ปริมาณ ขนาด สัตว์ และที่จะพา คือสิ่งที่ทำให้เป็นความแตกต่างและดึงดูดความสนใจของผู้ ผู้ติดตามทางเข้าโปรแกรมเมื่อได้สัมผัสกับเรื่องราว ความหมาย ปรากฏ ตามมา กิจกรรมของ ค่าย จึงเป็นส่วนผสมของ "รูป" ที่บอกเล่าเรื่องราว "นาม" ที่แสดงความเป็น และอารมณ์ ความรู้สึก ได้อย่างสมบูรณ์ และนี่คือ

แต่ยีนนี้ถูกค้นพบในพืชที่มีชื่อว่า “พันนาการ์” จะเห็นได้ชัดเป็นครั้งแรกถึงทิศทางของการพัฒนาไปสู่ความยากจนและเริ่มที่จะเห็นเป็นการ “บอกล่า” ถึงทิศทาง อันเป็นประเพณี “ดักขันธ์” กัน มาจนถึงผลสำเร็จสุดสุดท้าย ปี 2546 นี้เองได้ตัวว่าความยากจนกลายเป็นกลไกความสับสนของชนชาติ ซึ่งผู้คิดปรากฏความคิดและพัฒนาวิธีการ หลอกลวงให้ประชาชนคิดว่า ถ้า ดักขันธ์ พืชบางชนิด “ดี” ก็เป็นเพราะเปลือกภายนอกของพืชมีเยื่ออย่าง “น่าน” ที่เป็นการล่อลวงของสัตว์ตามธรรมชาติของกลไก พืชมีการนี้เพื่อรักษาตัวไม่ให้ถูกพวกนักล่าที่คิดจะขย้ำกัดกลืน มีพืชเป็นไปตามการจะแลเห็นอย่างชัดเจนคือเป็นบางกลุ่ม บางชนิดที่ชาวคนมากกว่าที่คิดการเป็นเช่นนี้ถูกมองแบบเห็นจริงอยู่บนพื้นฐานความจริง ในทางกลับกันถ้าพิจารณาถึงประโยชน์ของธรรมชาติที่จะประจักษ์ว่า จิตรกรรมของ ดักขันธ์ มีใช้ลงนามนามธรรมที่ออกแบบให้มีรูปทรง เส้นสาม สี ซึ่ง พืชหลายชนิดนั้น เนื้อหาที่สาคัญและมีความหมายอยู่เบื้องหลังของวัตถุปรากฏลักษณะที่ตรง ความหมายให้เห็นถึงประเพณี ศติความอื่น คำเป็นท้องถิ่น และศาสนา อันเป็นกลไกความหลอกลวง ดักขันธ์ ที่เขาได้เริ่มขึ้นกับคนออกอดีต และผลต่อของมันเป็น “ตัวคน” ของเขาเอง

อย่างไรที่ได้กล่าวไปแล้วในตอนต้นว่า ความจริงไม่ใช่เป็นเพียงองค์ความรู้ ความสามารถเท่านั้นที่ให้ความหมายแก่การสาธิตเท่านั้น แต่ความหมายที่แท้จริงนั้นต้องประกอบไปด้วยความจริง ซึ่งทำให้ปรากฏชัดว่า ความหมายนั้นสามารถจะเกิดขึ้น เกิดจากสี่สิ่งของ แสง-เงา ในลักษณะของการมองย้อนแสงเป็นใบประกาศสำคัญ ในทางรูปธรรม แสง-เงา ในผลงานของเรซูเอโกได้เกิดมิติใหม่แห่งความคิด ตูตุดตาเป็น 3 มิติ ได้มีความจริง ผลงานในเรซูเอโกคือศิลปนิพนธ์อันเด่นชัดและเป็น ฐานรับประจักษ์ชัดแจ้ง ของเรซูเอโกที่อยู่ที่ใกล้จะถูกกล่าวหาว่า

ให้มีปริมาณของหินมากกว่า 70% - 80% ซึ่งนอกจากทำให้เกิดระยะ
ความถี่ที่เด่นชัดแล้ว ยังช่วยขจัดเสียง และทำให้วัตถุชิ้นหลักกลายไป
เป็นระยะ ๆ ตามลำดับ ส่วนของแสงถูกทำให้ให้เป็นสีเหลือง ส้ม ข
เป็นเพียง ส้มจนกลายเป็นสีขาวได้ เป็นความแตกต่างที่แท้จริงของ
แสงและควมเข้มกว่า ๆ ส่องลอดได้จนเข้าเข้ามาในทางรูที่ลึกของหิน ส่วน
ของใส และใสเหลืองเป็นบดความเข้มจนถึงความสว่างสุด
สมบูรณ์ ที่นี้เข้าช่วงแรก แต่เป็นทางที่ตรงตรงของแสงจนพบหิน
ผลงานสุดท้ายล่าสุด ปริมาณของเงาที่ลดลงด้วย ถูกแสงที่ตรงกันข้ามให้
ลดเหลือเพียงส่วนน้อย ส่วนของแสงได้เป็นเพียงเงาที่เห็นบนหิน แต่
เป็นแสงสว่างที่ลดเหลือเพียง ๆ ถูกทางด้านเงาที่ตรงตรงเห็นเด่นชัด ที่
ที่สุดก็ถูกเงาที่ตรงเป็นเงาที่เด่นชัด แล้วเมื่อ เงาที่ตรง
ทางกลไกหิน ถูกส่องไปหา ไม่มีเงาที่เด่นชัด ผู้มีหินที่แน่นอน รวมทั้งยัง
สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรม การดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยมีความหมายอยู่
ในผลงานของ

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่นำไปผลของงาน ศักดิ์ชัย สัมฤทธิ์
 ที่ผมจะได้กล่าวไปแล้วก็คือ เทคนิค ศักดิ์ชัย สัมฤทธิ์ได้ตระหนักและคำนึงถึง
 การนำเอาทฤษฎีการวิจัยเฉพาะด้านที่ทฤษฎีการวิจัยนั้นเป็นที่ยอมรับหรือ
 หรือสื่อที่ใช้ในการถ่ายทอดเท่านั้น แต่เทคนิคคือการปฏิบัติที่จะส่งผล
 การงานโดยตรงที่จะอยู่คู่กับงาน และเนื้อหาหรือผลงาน เขาจึงได้ทดลอง
 ค้นคว้าหาเทคนิค และพัฒนาขึ้นมาเป็นเทคนิคใหม่เฉพาะตัว เทคนิคนี้
 มีการประกอบกันเป็นขั้นตอน ซึ่งคล้ายหรือเทียบได้กับวิถีทางเขย และ
 มันเน้นเป็นพิเศษ การกระบวนวิธีแต่ละขั้นไปจนถึงการเชื่อมต่อให้ถึงงานใน
 บ้างที่ ตลอดจนการออกแบบขึ้นเป็นเรื่องราวได้ 3 วิธีการเฉพาะเหล่านี้ได้
 เพื่อจะแสดงแบบอย่าง (Style) ที่เป็นอัตลักษณ์ใหม่เหนือใครเท่านั้น แต่
 มันยังผลลัพท์ไปถึงเป้าหมายที่วางไว้เพราะอาจวัตถุที่ชัดแจ้ง และอาจ
 และยอดเยี่ยมต่าง ๆ เช่น ฉายาใหม่ ฉายาดี เครื่องสำเนา และข้าวโพด เป็นต้น
 ไปจนถึงนวัตกรรม และความรู้เชิงวิทยาศาสตร์เฉพาะเฉพาะเฉพาะ และ
 ปรากฏการณ์ต่าง ๆ อย่างรอบรู้ รวมทั้งการวางแนวทางแบบที่เป็นปฏิบัติ
 และเป็นระนาบออกได้อย่างดีจริง กล่าวโดยสรุป เทคนิค วิธีการเฉพาะที่
 ศักดิ์ชัย พิสูจน์เป็นเครื่องมือหรือมีพัฒนาการมาของงานวิจัยนี้เรียกว่า
 ศักดิ์ชัยได้สร้างสรรค์และได้เกื้อหนุนขึ้นแก่กันและกัน มีคือข้อปฏิบัติเช่น
 ขั้วตรงกลางยุคปัจจุบันที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิถีทาง
 การดำเนินชีวิต และเทคนิค ที่คือเป็นปกติที่พร้อมกันเพื่อให้องค์ประกอบหลักทั้ง
 สามส่วนนี้ประสานกันเป็นหนึ่งเดียว

ในการทำงานตามนี้ไม่มีเหตุผลปฏิเสธว่าเจตนาชั่ว คือคิด
แต่ละคนจะต้องสร้างประโยชน์ให้แก่ตนเท่านั้น และในการ
“สร้างธรรม” ความเป็นไปไม่เท่ากัน และให้เท่าๆกันแล้วจะเกิด
เราจะต้องค้นหาคำพูดจากภายนอกดูมีความเชื่อเดิม ที่ผู้เขียนสร้างไว้
หรือที่ตนเองเคยสร้างไว้เสมอ ในอดีตผู้เขียนสับสนไม่อยู่จะหาเหตุผล
ประกอบจากการพิจารณาว่าคนเป็นสัตว์เป็นกลาง แล้วจึงมาพบเหตุ
และกายภาพทั้งคนสัตว์นั้นรับใช้เรื่องราวในเอกราช ๖ สำนวนสมัย
ปัจจุบันหรือสมัยที่ถูกกลืนตัวตรงกันข้าม โดยคิดเป็นอาจจะคิดกันเรื่องราว
เนื้อหา และกายภาพที่เหมือนกันไปพร้อม ๆ กัน อย่างเช่นเรื่องเดิม คติชัย
เมื่อพิจารณาจากผลงานที่เป็นไปประจำชีวิตว่า เราจะต้องหาความเป็นวัตถุ
ของเครื่องเล่น เช่น หรือข้าพเจ้าไปอยู่ ๆ ก็มีการเห็นเป็น สิ่ง และ
กาย เพราะทั้งสองสิ่งนั้นเป็นอยู่อย่างมีอิสระและเป็นได้ และเขยื้อนคิด
ต่อไปเรื่อยๆ คิดที่เป็นกันตามแนวทางการพัฒนา บัณฑิตศึกษาเป็นรูปของ สิ่ง
สิ่งแรกน่าเป็นกลาง แล้วจึงนำวัฒนธรรมของสังคมโรงเรียนมาพิจารณาเพื่อคิดไว้
ซึ่งวิธีคิดแบบยึดติดคือคิดที่พิจารณาการพัฒนาเป็นอย่างไร และนี่เองที่

ให้ผลงานของ ศักชัย เปลี่ยนแปลง พัฒนาไปได้เสมอ แต่ระบบของการสร้างสรรค์เฉพาะตัวที่ ศักชัย ค้นพบนี้ก็มีใช้ระบบตายตัว การที่ศิลปินต้องแข่งขันกับผู้อื่นและแข่งขันกับตนเองเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่อยู่ตลอดเวลา นั้น หลักการสำคัญคือการไม่ติดยึดอยู่กับความสำเร็จเดิม ๆ ตลอดระยะเวลาของการทำงานศิลปะ 10 ปี ที่ผ่านมา ศักชัย ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความมุ่งมั่น และการก้าวเดินบนเส้นทางของศิลปะอย่างมั่นคง โดยไม่เคยเฉไฉ หลง ออกนอกเส้นทางและเป้าหมายเลย ทั้งนี้ก็เป็นเพราะเขาทำงานโดยใช้ทั้ง “มือ” ที่เชี่ยวชาญ “ใจ” ที่อ่อนไหว และ “ปัญญา” ที่แหลมคม และนี่เองที่เขาจะเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักศึกษาศิลปะและศิลปินรุ่นใหม่ได้ ศึกษาเรียนรู้ต่อไป

รองศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก

Attraction : The Core of art

Ordinarily, every man desires to see, touch and own attractive things achieved from natural such as flowers, leaves, trees, mountain, rivers and beaches or an attraction from living such as human or animals including any objective that man is satisfied and pleased when having and looking at it. Man doesn't deny living among orderly, formally and colorful environments that are well and carefully designed. "Joyfulness", a happiness which obtained from touching those things, is a mental desire besides the four factor need which is a physical desire. This mental desire is an important factor which separates human and animal. Man has this instinct from ancestor since the prehistoric age and then becomes a branch of knowledge names "Art". Art is divided to many branches but all has attraction that is defined "The Core of Art"

It is said that "Attraction" is a definition of art and comes along with it in every age. Attraction is the language of art and also the language of emotion and feeling. It brings up human elaboration and relieves aggressive and cruelty. Gradually, it develops mind which, finally, brings the "goodness". So, Thai people always say "goodness" with "beauty" at the same time. This means that the attraction is not only a beauty that only satisfies by sight, but it must mentally effects human heart when touching it. In addition,

It also moralizes human heart. Except being considered as the core of art, attraction is a truth of the beauty, the goodness and the truth must always be together so that is the absolute value of art. Hence, this is a clear reason that art is praised from human in every age and everywhere. When human wants to measure the highness intellect and civilization of people from the past, we consider it by using art as a criterion.

As the attraction is the language of mind, so, the attraction depends on "human's self-rating limitation" when considering which one is beauty or not beauty. One group of people in the same place and in the same age must similarly have standards in judging the attraction. Certainly, these standards would be different from a group of people in the different place and in the different age. So attraction relates deeply to the human and "self-knowing of time and place". Thus, attraction is variable. It has life and changes itself to the race of human in different places. Somehow, it might be some view that attraction is considered as "international". People from different place and different age can see this attraction, especially, in the view of art. The international attraction that every man can access such as arts from Greek, Roman, China, India and Cambodia are always admired. "True Attraction" has no limit of time and frontier. Nowadays, classical arts certainly have international attraction because the language, especially visual arts, is internationalized by itself. It is different from compositional arts which have individual languages in each. However, ways to access the value of attraction

are different depends on place, time and person. The theory and standard of art attraction are not stable. They always have rapid alteration. Thus, an artist must create new thing or new attraction that presents unique features.

In the post Modernism era, human tried to find out the new definition of attraction. They challenged, denied, ignore and aggressively opposed attraction in Modernism era that had a long influence with art. They thought it was boring and had no alteration of the artists. They had done everything that completely opposite belief, principle and value of attraction in Modernism era. They used all strategies such as creating aggressive, crude, no class and valueless artworks. Fighting against the attraction, some group of artists didn't concern the specific language of visual art. It seemed the artists in Modernism era had reached to the highest point and then they all gave up. They turned back to use wording language of compositional arts alphabets combined with technologies. Thus, the attractive value of shapes, lined design, colors and shades were completely cut out.

Somehow, if we think over by considering the Post Modernism artworks-although the artists tried to escape from what there were doing, the attraction is still there. This attraction has its own standards which are completely different from what people defined in the past. Artworks that look aggressive, crude and raw have the attraction that comes from the honest inside heart without familiar and boring forms. The artists also use alphabets and expression that are well selected to presenting their artworks. So, the purpose of creation artworks is to present attraction but it depends on the judges by heart from individuals.

The movements of Thai arts are completely different from what I said above. The attraction of Thai traditional art is exquisite, fine and elaborate. It reflects personality of Thais in the past who was expert in handicrafts and artworks creating. It also reflects peaceful life including the faith in Buddhism that permeated to the way of life. These are genetic and continually pass on to the next generation artists. Thai attraction in art, nowadays, is still being the core of every art. Thai artists present their wonderful artworks which show professional skills of hand using combine with their talented techniques. Although life at present is rush but most of the artists can live their life with plain and still going on working with peaceful heart. From the past to present, there is no artist who stands against attraction. Thai artists found the new possible trend and create new attraction that has individual character inside.

Sakchai's artworks, a young artist from E-sarn who are well-know, are a clear example. When I consider his artworks by flashing back to what he discovered-talent- until he has discovered individual character and now his latest works in 2003, attraction is the content or the value that is the most important in the artworks combine with emotion and feeling from the inside effect imagine. He presents the language of artworks through the story of handicrafts and agricultural equipment that are hanging under

the Thai style house. Power of colors, line, light, shapes and space including the strategy of size and rhyme limitations hurt and attract the audience.

When I consider the development of his artworks. I can see the trend of development from the first set of paintings that only tell traditional behavior and local culture to the latest works in the year 2002. Sakchai has developed an image to be a noun that shows the truth founded by him. This development occurs because of his maturity in art.

Another important factor that effect to Sakchai's artworks is technique. Sakchai realized that technique is not only the tool for presenting but it is the process that effects directly to the form and content of artwork. Thus he tries to find new technique and develops it. It is an oil colors technique. It has a process since preparing the smooth and slippery canvas to the process of ripping off.

When working on art, there is no theory and formula. Each artist has to find the individual character and create new attraction. He has to struggle out from the old theory and belief. Sakchai sees something inside those basketworks and equipment throughout line, color and shade. Over ten years, Sakchai has firmly shown his intention and steps on the way of art because he uses his skillful hands, sensitive mind and clever intellect. Thus, Sakchai is good precedence for his art students and new artists.

วิถีชีวิตชนบท ของ ศักชัย อุทธิโท

ช่วงระยะ 2 - 3 เดือน ที่ผ่านมามีกิจกรรมทางด้านศิลปะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความเคลื่อนไหวดังกล่าวเป็นสิ่งยืนยันให้เห็นว่า งานศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทยนั้นยังคงคึกคักเช่นเดิม ถึงแม้ว่าการส่งเสริมสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐจะยังเชื่องช้าไม่ทันการ แต่เหล่าศิลปินก็ได้ยึดถือต่อการสร้างผลงาน มีศิลปินจัดการแสดงผลงานทั้งงานแสดงเดี่ยว กลุ่มเล็ก ๆ และกลุ่มใหญ่ ๆ กันหลากหลาย สิ่งสำคัญที่น่ายินดีก็คือ ศิลปินไทยที่เป็นจิตรกรวาดภาพค่อย ๆ พยายามจัดกิจกรรมของตนเองออกสู่สังคม หลังจากเวทีศิลปะประจักษ์ด้วยงานศิลปะในแนวสื่อประสมและงานศิลปะแบบติดตั้งจัดวางกันหนาตา ในช่วง 2 - 3 ปี ที่ผ่านมามี

จิตรกรรุ่นหนุ่มที่เราเคยเห็นผลงานในเวทีการประกวดของศิลปกรรมแห่งชาติ หรือเวทีการประกวดของเอกชนที่มานำเสนอผลงาน โดยการแสดงเดี่ยว ทำทนายให้สังคมเข้ามาตรวจสอบ ชื่นชมการสร้างสรรคและแนวคิดที่สร้างงานจิตรกรรม และคนหนึ่งที่กำลังทำอยู่ก็คือ ศักชัย อุทธิโท ซึ่งเป็นจิตรกรวาดภาพบนผ้าใบมาเป็นเวลานาน

ศักชัย เป็นศิลปินจากจังหวัดอุบลราชธานี ศึกษาศิลปะสาขาจิตรกรรมเบื้องต้นที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี เป็นศิษย์รุ่นแรก ๆ ของอาจารย์โชคชัย ตักโกวิท ต่อมาภายหลังจึงเข้ามาเรียนต่อที่เพาะช่าง และมหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ สำเร็จในระดับต้นมหาวิทยาลัยทางสาขาจิตรกรรม จากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ในปี พ.ศ. 2543 ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนศิลปะที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลงานของ ศักชัย นั้นมีข้อมูลของความคิดจากวิถีชีวิตในท้องถิ่น นั่นก็คือ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนชนบทที่อาศัยอยู่ในบ้านไทยที่ตื้นสูง มีท้องนา ท้องควม และการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย นอกจากนั้นชาวบ้านเหล่านี้ยังมีข้าวของเครื่องใช้ที่สะท้อนภูมิปัญญาท้องถิ่น สะท้อนให้เห็นสังคม

เกษตรกรรมที่เป็นอาชีพจริงของการดำรงชีวิต

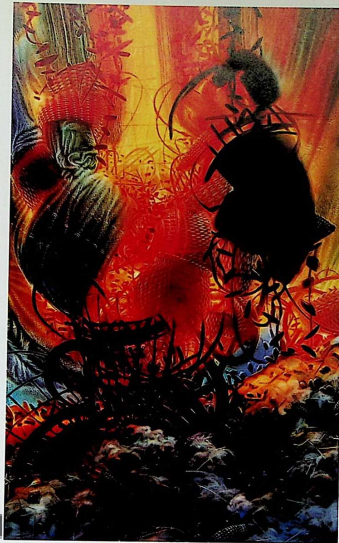
ศักชัย ยังได้คลุกคลีกับผู้คนและอาศัยอยู่ในบ้านเรือนดังกล่าว ทั้งอยู่บนเรือนและใต้ถุนบ้าน ซึ่งทำให้เกิดความรักความผูกพันกับวิถีชีวิตชนบทยิ่งขึ้น

แรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมเรือนไทยอีสาน ข้าวของเครื่องใช้ที่ติดตั้งอยู่ในบ้าน กอปรกับบรรยากาศของสภาพแวดล้อม แสงสว่างจากดวงอาทิตย์ที่ส่องสว่างในยามเช้า และพลบหายไปในยามเย็น ทำให้ ศักชัย รู้สึกถึงความอบอุ่น ที่มีอยู่ในวิถีชีวิตชนบทประทับใจในวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่มีความประสาทมกลมกลืนกันกับสภาพแวดล้อมที่ปลูก และนี่เองที่ศิลปินเชื่อว่า เป็นวิถีชีวิตที่สงบสุขของคนเรา ไม่ใช่สิ่งเพื่อฝัน หรือการมีเครื่องใช้ ไม่สอยสมัยใหม่ที่ย่นย่น ความสะดวกให้กับเราจนเกินความพอดีของชีวิตคือความสุขที่แท้จริง

ภาพผลงานชุด "วิถีชีวิตในชนบท" ช่วงแรก ๆ ประมาณปี พ.ศ. 2540 - 2544 ทำให้เรารู้ว่าศิลปินนั่งสงบนิ่งอยู่คนเดียวในบ้าน บางครั้งเมื่ออยู่ใต้ถุนบ้านไทยเหล่านี้ เขามองสิ่งต่าง ๆ ผ่านจากเสาเรือน ผ่านข้าวของเครื่องใช้ไปยังแสงสว่างภายนอกที่สดใสเข้ามา มองย้อนแสง เห็นภายนอกเป็นเงาตัดทะลุ รูปร่างไม่ชัดนัก แต่ทำให้เรารู้สึกถึงความเป็นมาของอดีตที่ดำรง รู้สึกถึงความเอื้อเฟื้อและความมีน้ำใจไมตรีของผู้คนที่มอบให้เขาอย่างจริงใจ

ภาพของ ศักชัย ใช้สีน้ำมันระบายลงไปตามผืนผ้าใบ และใช้ใบมีดแหลมคมขีดเน้นให้เกิดร่องรอยรายละเอียด ความลึกซึ้งของภาพทำให้เรารู้สึกถึงความลึกซึ้งซับซ้อนของความคิดความเชื่อแบบไทย ที่ช่วยยึดเหนี่ยวจิตใจให้เกิดความเชื่อมั่นศรัทธา เพื่อทำความดีและมีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ซึ่งกันและกัน

ผมไม่แน่ใจว่าผลงานชุด "วิถีชีวิตในชนบท" ของ ศักชัย อีกครั้งในปลายปี พ.ศ. 2546 ผลงานเหล่านี้สร้างขึ้นในช่วง ปี พ.ศ. 2545 - 2546 เป็นผลงานที่มีแรงบันดาลใจของข้อมูลจากบทกวีในบ้านชนบทเช่นเดิม แต่ความรู้สึกเดิม ๆ ของศิลปินที่เคยแสดงถึงความสุขสงบแปรเปลี่ยนไป

"ชนบท"
สีน้ำมัน 150 x 180 ซม.
พ.ศ. 2539

ภาพชุดนี้มีพลังความเคลื่อนไหวรุนแรงขึ้น โครงสร้างบ้านเรือนเปลี่ยนไปจากภาพความแข็งแรงความอบอุ่นของชีวิต ไปสู่โครงสร้างบ้านที่หลุดลุ่ย ผุพังไปตามกาลเวลา ภาชนะและเครื่องใช้ไม่สอยหมุนคว้างคล้ายดังถูกกระแทก ทำลาย บ้างกองอยู่กับพื้นในหายนะ พังกระจายไปทั่ว ๆ ผมรู้สึกถึงชีวิตชนบทที่เปลี่ยนไป ความร้อนแรงของแสงสีที่ระบวยอยู่ในส่วนกลางและในส่วนลึกของภาพ เป็นแสงที่ร้อนประดุจไฟ กล่าวได้ว่าความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้รู้สึกถึงสภาพจิตใจของศิลปินที่มีความวิตกสับสนกับสิ่งที่มีอยู่ และมีความสุขกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นมากนัก

ภาพจิตรกรรมของ ศักชัย จึงน่าจะเป็นมุมสะท้อนสิ่งที่เขาได้เห็นได้สัมผัสและรู้สึก คงจะไม่ใช่แสดงเรื่องราวของวิถีชีวิตชนบทที่เขาเคยรู้สึกแต่เดิม และสิ่งที่ศิลปินได้เสนอในผลงานคงจะเป็นที่คนที่เราต้องค้นหาความหมาย เมื่อได้ชมภาพผลงาน

ผมขอชื่นชมกับ ศักชัย ในผลงานชุดใหม่ "วิถีชีวิตในชนบท" 2545 - 2546 ที่ได้นำเสนอในการแสดงเดี่ยวของต้นปี 2547 เป็นของขวัญใหม่สำหรับผู้รักงานศิลปะที่นำอันนิยมยินดีเป็นอย่างดี และเป็นเรื่องที่ยอดเยี่ยมสำหรับศิลปินคนหนึ่ง ที่จะได้เสนอตัวตนให้สาธารณชนได้เห็น ได้รับทราบความเป็นไปของความคิด ความรู้สึกที่มีอยู่ในใจ

ผมเชื่อมั่นว่า สิ่งที่ดีอันรวบรวมเพื่อให้เราได้ชมกันนั้น เป็นความพิเศษที่สุดสำหรับการเป็นศิลปิน...ที่สร้างงานศิลปะ...เพื่อมวลมนุษยชาติที่ถูกต้องแท้จริง

รองศาสตราจารย์โชค นฤคานันต์

"วิถีชีวิตในชนบท 6"
สีน้ำมัน 180 x 200 ซม. พ.ศ. 2538
สมบัติของคุณไชยยันต์ เกรียงอุไรพาด

Sakchai Uttitho's Way of Countryside

Two or three months ago, art activities were continuously arranged. This movement confirms that modern artworks in Thailand now are still vivacious as they were before. Although the promotion from the government is slow, but artists are not discouraged. They still create excellent artworks. There were a single, small and big group of artists who arrange exhibitions. It is good to see Thai artists gradually persent their works to the society.

Young artists that we've ever seen their works in the nation artwork contests are now presenting their own exhibitions that challenge the verification from the society and let the audience to be pleased with the idea of artworks creation. One of them who are now working on it is Sakchai Uttho. He is an artist who painting on the canvas for a long time.

Sakchai is an artist comes from Ubonrachanee. He got vocational certificate in basic art painting from Ubonrachanee Technical College. He was one of Chokhai Takapoh's students. Later, He graduated the bachelor and the master degree of artworkds from Siniapakorn University in the year 2000. Now, he works at Mahasarkham university as an art teacher in the faculty of art works.

Sakchai's artworks persent the idea from the way of life in the rural area. They are about how local people lives in the Thai style houses in the simple way. Moreover, these villagers have belongings and equipment that show local intelligence. His artworks reflect the pictures of the agrucultural society that is the original profession of living in Thailand.

Sakchai has a good relationship with those people. These have made him to have more relation with this way of life.

The inspiration from local arctitecture, equipment in the houses and the atmosphere of the environment including the light from the sun that shines in the morning and gone in the dusk have given him warmth. They are in the way of life which makes the audiences impress with the culture and tradition combing with the environment. he believes that this way of life is peaceful and it is not just a dream.

Artworks name "Way of life in the rual area", at the beginning around 1997-2001, make me think of an artist was sitting on one of the corners in the house. While sitting under the floor of a Thai house, he sees many things through house posts, belongings and equipment toward the light outside. From this point, he can see only the black shade of those belongings which make the audience realizes the past of Thai life style.

he used oil colors painted on the canvas. Then, he sued a sharpen materials to rip up details and dimension of the picture. This makes the audience feel the mysterious about Thai beliefs.

I have seen his latest "Way of Life in the Rural Area" set of paintings at the end of they year 2003. He created them between the year 2002-2003. This set of artworks has the same inspiration of idea from shapes of the houses in the rural area but peaceful feeling of the artist that present from the previous works are different.

The movement of emotion in these pictures is more powerful. The structure of houses have changed from being strong and warm to the disorder and decayed condition according to the time. The containers and equipment were scattered as if they were strike and ruined. I can feel the change.

Sakchai's artworks seem to be a reflection of what he has seen, touched and felt. They don't show the way of life in the rural area like they were before and the idea that he presents in these artworks is the view that the audience has to find by their own after seeing them.

I believe that these works are the most special of being an artist who creates the real artworks for human.

Assoc. Prof. Vichoke Mukdamanee

วิถีชีวิตในชนบท : ภาวะเป็นลมหายใจสุดท้ายของอารยธรรมอีสาน

ธรรมชาติเป็นแหล่งอารยธรรมสำหรับมนุษย์ได้แสงทางเรียนรู้ไม่ 'จบสิ้น' ในอดีตสังคมชนบทเป็นชุมชนที่เติบโตจากการหล่อหลอมของอารยธรรมจากธรรมชาติ วิถีชีวิตชนบทจึงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับธรรมชาติ แต่ปัจจุบันวิวัฒนาการความเจริญทางเทคโนโลยีกำลังเดินสวนทางกับธรรมชาติและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตครั้งยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ เส้นทางแห่งวิถีชีวิตนี้อาจสลับกันตัวมันเอง จนไม่หลงเหลือสิ่งมีชีวิตอีกต่อไป

ศักชัย อุทธิโท เป็นศิลปินคนลูกใหม่ซึ่งเติบโตในชนบทในยุคของโลกสื่อสารทางเทคโนโลยี ซึ่งยุคนี้เองสร้างความรู้สึกถึงโลกแบนไร้มิติทางจิตวิญญาณไว้ระเบียบแห่งวิถีชีวิตไร้ขอบเขตทางความคิด เสรีภาพไร้ซึ่งการควบคุม ตลอดระยะเวลา 10 ปี ศักชัย เข้ามาศึกษาศิลปะ สังคม ประสพการณ์ชีวิตในสังคมเมือง ซึ่งแตกต่างจากสังคมชนบท (ในโลกของศิลปะ)โดยสิ้นเชิง ด้วยเหตุนี้เอง ศักชัย ได้เปิดกว้างทางทัศนคติการทำงานศิลปะสู่แนวใหม่บนเส้นทางของศิลปะร่วมสมัย ท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้น ทางหาหนึ่งที่ศิลปินจะประสบความสำเร็จได้ต้องแสวงหาให้พบแนวทางศิลปะของตนเอง การย้อนกลับไปค้นหารากเหง้าทางวัฒนธรรมของตัวเองที่ไม่เหมือนผู้อื่นจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ปัจเจกศิลปินจะต้องออกมาในผลงานศิลปะ เพื่อสื่อสารทางภาษา สานความเข้าใจในยุคของวัฒนธรรมไวพรมแดน

ศักชัย เป็นศิลปินที่มีอุดมการณ์มั่นคง มุ่งมั่นฝึกฝน ทั้งความคิดและทักษะฝีมือ งานจิตรกรรมของ ศักชัย จึงเต็มไปด้วยพลังของความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งศิลปินทุกคนมีอยู่แต่คนใช้ต่างกัน ด้วยเหตุผลนี้จะจริงชีวิตในชนบทที่เราได้สัมผัสถึงสาระของความรัก ความสงบสุข ความอุดมสมบูรณ์ความรุ่งเรืองของสังคมชนบท บรรยากาศของความเป็นมนุษย์ เอื้ออาทรต่อกัน ผลงานจึงมีวิถีชีวิตอันต่อเนื่องกันตลอดทั้งภาพเกินกว่าขอบเขตกำหนดบนผืนผ้าใบ

งานจิตรกรรมระยะแรกของ ศักชัย แสดงเรื่องราววัฒนธรรมจากใต้ถุนบ้าน ทั้งในส่วนของเครื่องจักรสานหรือผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรรมที่ดูวางและแขวนทับซ้อนกันระเกะระกะ ในท่ามกลางบรรยากาศของสีอุ่น (warm tone) จากโอเคด ประสานกลมกลืนกับสีเขียว (cool tone) ของร่มเงาบ้าน ในส่วนรายละเอียดของภาพนั้น ด้วยความที่ ศักชัย เป็นศิลปินที่มีชื่นชอบ ทักษะ ฝีมือสูง ประกอบกับใช้วัสดุแหลมแรงจึงเริ่มต้นด้วยเทคนิคเฉพาะตัว ลวดลายละเอียดประณีตละเอียดละไมเหล่านี้ได้สร้างเสน่ห์ให้ชวนหลงใหล ความประทับใจในงานของ ศักชัย จึงมีมิติสัมพันธ์มากมาย ว่าเจริญเบิกบานใจ ในอีกทัศนะหนึ่ง เมื่อเราพิจารณาในส่วนละเอียดของรูปทรงดูเหมือนจริง (realistic) ก็ตาม แต่โดยส่วนรวมของภาพแล้ว ศักชัย สร้างจินตนาการของภาพออกมาแบบเชิงนามธรรม (abstract art) ซึ่งทำให้ผลงานแลดูน่าตื่นตาใจท้าทายให้พินิจค้ำยถึงวิถีอันบริสุทธิ์ของชนในชนบท

ทุกวันนี้ ศักชัย ได้กลับไปใช้ชีวิตในชนบทอีกครั้ง ผลงานชุดใหม่ซึ่งเปลี่ยนไปในแนวนามธรรมมากขึ้น ลดทอนความเป็นจริงของรูปทรงและบรรยากาศของความเร่งรีบของเสียสละไปเป็นการใช้สีที่บางเบา สดใส และสะอาดนุ่มนวลของใยฝ้าย เนื้อหาของภาพซับซ้อนน้อยลง สร้างพื้นที่ว่าง (space) มากขึ้น จิตรกรรมชุดใหม่นี้รู้สึกได้ถึงความโล่ง โปร่งสบาย ผ่อนคลาย และถ้าเราย้อนกลับไปเปรียบเทียบกับผลงานชุดแรก ๆ ที่ดูหนักแน่นเคร่งขรึมนั้น ผลงานระยะหลังจึงเปรียบเสมือน คนที่ผ่านการต่อสู้บากบั่น

ในช่วงหนึ่งของมรสุมชีวิตไปแล้ว พร้อมทั้งจะก้าวเข้าสู่หนทางแห่งความสงบในขั้นปลาย

ข้อคิดเห็นอีกประการหนึ่งในงานจิตรกรรมของ ศักชัย คือความสมตะ เรียบง่ายของเนื้อหา ถูกเน้นให้หมดขีดในผลงานชุดใหม่ บางแง่มุมของภาพในส่วนที่สร้างมิติทางลึกยังรักษาอารมณ์ความรู้สึกอันเรียบง่ายเยือกเย็นราวกับความมืดค่าเข้ามาเยือนความหมายที่แผ่กระจายเป็นนัย ๆ ด้วยกาลเวลาที่หมุนเวียนเปลี่ยนไป ปังยอกถึงความไม่จริงยั่งยืนของสรรพสิ่ง ความไม่เที่ยงแท้แน่นอนในชีวิต มีความคงค้าย่อมมีความเสื่อมสลาย ความรุ่งเรืองของอารยธรรมหนึ่งถูกลบเลือนด้วยความรุ่งเรืองของอารยธรรมใหม่ เป็นจักรวาลที่เราอาจปฏิเสธได้ กล่าวโดยสรุปผลงานจิตรกรรมชุดวิถีชีวิตในชนบทของ ศักชัย ทำให้เราได้สัมผัสถึงความสุขที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดฝัน ความจริงที่ประหลาดอย่างมิได้คาดคิด ความหวังอาจผ่านเลยไป เหลือไว้แต่เพียงจิตวิญญาณให้ค้นหาความหมายของรูปและนาม นำเสนอจิตใจตามผลงานของ ศักชัย ในการค้นหาความจริงจากงานศิลปะว่า ภาวะเป็นลมหายใจสุดท้าย ของอารยธรรมอีสาน ถ้าหากสังคมไทย ยังก้าวต่อไปโดยมิได้เสียเวลาหลังจั้งเช่นทุกวันนี้?

อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร

Rama IX Art Museum Foundation